

Միսաք Մեծարեւոյ

Նոպաները

Մթության մեջ վրիուկի մը պէս թախծադէմ,
ցավոտ Սիրո հարվածն է որ կ'իջնէ կուրծքիս.
ու Տենչանքի ծիրանիէն հրաշեկ հոգիս
դեռ կ'ընդգրկէ հիշատակներ՝ գործս կ'ատեն:

Բոլոր լույսերն ալ մարեցան հետըզհետեւ.
ես կը սիրեմ այս խավարը տառապագին,
ուր վիշտ մը լայն՝ սիրտըս կուրծքես դուրս կը նետեւ,
և ես կ'ընպեմ սև հեշտանքը ցավոտ Կյանքին:

Խավարին մեջ չունիմ խարխալին երազանքին,
ու կը դադրիմ սերերու շուրջ թափառելէն.
բոցեղ աշքերս ունին կայծակ մը թախծագին,
սիրտես ցավերն հեծքեր վայրագ լոկ կը խրլեն: